

Υπόθεση Market In ταξικός αγώνας απέναντι σε αφεντικά τρομοκράτες

Τα Market In είναι μια αλυσίδα super-market, με 174 καταστήματα σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Ξεκίνησε ως κομμάτι άλλων ομίλων (“ΑΣΤΕΡΑΣ”, “ΕΛΟΜΑΣ”) και πριν μια δεκαετία ανεξαρτητοποιήθηκε. Αυτή η ιστοριούλα θα μπορούσε να περάσει για ένα success story κάποιου επιτυχημένου επιχειρηματία, αν δεν ήταν στη μέση η ταξική πάλη που γεννά γεγονότα, αντιστάσεις, αγώνες, νίκες για το νεοπρολεταριάτο.

Στην πραγματικότητα, η αλυσίδα των Market In είναι ακόμα μια μπίζνα των ιδιοκτητών των καταστημάτων, που τσεπώνουν τα κέρδη τους από το αίμα και τον ιδρώτα των εργαζομένων σε αυτά. Αυτή η συνθήκη αποτελεί σταθερά στον καπιταλισμό μεν, αλλά εξαιρετικές περιπτώσεις ασυδοσίας όπως αυτή στα Market In καλό είναι να μνημονεύονται. Όπως και οι εργατικοί αγώνες που γίνονται ανάχωμα στην ασυδοσία των αφεντικών.

Σύντομο ιστορικό

Τα Market In, έχουν εξαγοράσει από τον καταρρέων όμιλο super-market “Καρυπίδης” 110 από τα συνολικά 130 καταστήματα που είχε. Ο Καρυπίδης είχε αγοράσει το 2014 ολόκληρη την αλυσίδα super-market “Αρβανιτίδης”, η οποία δεν πλήρωνε τις οφειλές στο ΙΚΑ. Κλασική μέθοδος των αφεντικών για να αυξήσουν την αποσπώμενη υπεραξία από τους εργαζόμενους που δουλεύουν στις επιχειρήσεις τους. Οι οφειλές αυτές ουσιαστικά χαρίστηκαν στη νέα εργοδοσία (“Καρυπίδης”), η οποία συνέχισε να κερδοσκοπεί με πλήρη αφεντικάνικη αναλγησία και στις αρχές του 2017 δήλωσε πως αδυνατεί πλήρως να πληρώνει τους μισθούς των εργαζομένων της. Οι οφειλόμενοι μισθοί έφτασαν τους 15 τον Ιούλιο του 2017, συνθήκη που οδηγεί 42χρονη υπάλληλο του καταστήματος των Γιαννιτσών σε αυτοκτονία. Η σημερινή εργοδοσία των Market In, δεσμεύεται από την ισχύουσα νομοθεσία (Προεδρικό Διάταγμα 178/2002) να καλύψει τις υποχρεώσεις της προηγούμενης εργοδοσίας απέναντι στους υπαλλήλους, οι οποίοι θα πρέπει να συνεχίσουν να δουλεύουν στη νέα φίρμα, με την προϋπηρεσία και τα κατοχυρωμένα δικαιώματα που είχαν στην παλιά.

Προφανώς και η νέα εργοδοσία γράφει στα παλιά της τα παπούτσια τη νομοθεσία, εφόσον το ελληνικό κράτος, με τη μνημονιακή πολιτική είναι όργανο δικό της και τα δικά της συμφέροντα εκπροσωπεί. Στο πλαίσιο αυτό, τα Market In απαιτούν από το πανελλαδικό σωματείο εργαζομένων του ομίλου, που εκπροσωπεί 1400 εργαζομένους, να συνεχίσουν να δουλεύουν αποδεχόμενοι τρία πράγματα: το πετσόκομμα των ήδη χρωστούμενων μισθών στο 50%, την απόλυση 300 από αυτούς και μείωση 20% στους μισθούς των υπολοίπων. Φαίνεται ότι στα αφεντικά της αλυσίδας (παλιά και νέα) δεν αρκεί μια νεκρή εργάτρια. Θέλουν κι άλλους. Και απ’ ότι φαίνεται από τα γεγονότα που ακολούθησαν, εφόσον οι εργάτες δεν αυτοκτονούν από μόνοι τους, προσπαθούν να τους εξοντώσουν με ίδια μέσα. Σημαντικό είναι να σημειωθεί εδώ, ότι ο Καρυπίδης που αδυνατούσε να πληρώσει μισθούς επειδή δεν είχε λεφτά, έχει στην ιδιοκτησία του αρκετές επιχειρήσεις, μία από τις οποίες είναι η ποδοσφαιρική ομάδα του Άρη Θεσσαλονίκης. Είναι πασιφανές ότι για τον Καρυπίδη, η εξαγορά του ομίλου Αρβανιτίδης ήταν μια αεριτζίδικη μπίζνα, η οποία κόστισε μία τουλάχιστον ζωή. Για τα αφεντικά μας είναι αδιάφορες οι ζωές μας. Το μόνο που τους νοιάζει είναι η τσέπη τους.

Ταξικοί αγώνες ενάντια στην εργοδοτική ασοδοσία, την κρατική καταστολή και τους παρακρατικούς τραμπουκισμούς

Σήμερα οι χρωστούμενοι μισθοί των εργαζομένων στην πρώην αλυσίδα “Καρυπίδης”, έχουν φτάσει μέχρι και τους 25. Τα πάρε-δώσε μεταξύ των αφεντικών, οι εξαγορές, οι πωλήσεις κοψοχρονιά, το χάρισμα χρωστούμενων στα ταμεία μας, οι υπαγωγές στο άρθρο 99 περί πτώχευσης, το ξέσκισμα των νομοθεσιών που προστατεύουν τις εργατικές κατακτήσεις, τα νοιώθουμε στο πετσί μας. Τα νοιώθουμε στις άδειες τσέπες μας, στα εξοντωτικά ωράρια, στα διπλά και τριπλά πόστα, στις επικίνδυνες και ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας. Για αυτό οι 1400 εργαζόμενοι των πρώην super-market Καρυπίδης προχώρησαν σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Γιατί αντιλαμβάνονται ότι μόνο ο δρόμος του αγώνα είναι δυνατό να προστατεύσει τα συμφέροντά μας. Τα αφεντικά δεν καταλαβαίνουν άλλη γλώσσα πέρα από την ταξική σύγκρουση. Οτιδήποτε άλλο το αξιοποιούν ως δήλωση υποταγής στην εξουσία τους.

Στο κατάστημα Market In στα Γιάννενα, η οργάνωση των εργαζομένων και η σύγκρουσή τους με το ντόπιο αφεντικό αποτυπώνει ένα σημαντικό κομμάτι της έκτασης που μπορεί να πάρει η ταξική πάλη. Η αλληλεγγύη που ξεδιπλώθηκε τόσο στην πόλη των Ιωαννίνων όσο και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας όπου υπάρχουν καταστήματα της αλυσίδας, δείχνει ότι η τάξη μας και δη το πολιτικά οργανωμένο κομμάτι της έχει τη δυνατότητα να οργανώνεται και να απαντά στις προκλήσεις των αφεντικών.

Στις 13 Οκτώβρη 2017, στα εγκαίνια των Market In στα Γιάννενα και εν μέσω κινητοποιήσεων των εργαζομένων, η εργοδοσία δήλωσε δημοσίως ότι θα επαναπροσλάβει όλους τους εργαζόμενους σε σύντομο χρονικό διάστημα. Φυσικά αυτό δεν έγινε. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις και οι αποκλεισμοί του καταστήματος συνεχίστηκαν και στις 26 του ίδιου μήνα, το λόγο πήρε η κρατική καταστολή. Τα μαντρόσκυλα των ΜΑΤ επιτέθηκαν με σφοδρότητα στην απεργιακή συγκέντρωση και συνέλαβαν τρεις αγωνιστές. Ένα μήνα αργότερα, τρεις συνδικαλιστές του σωματίου συνελήφθησαν από την αστυνομία μέσα στα σπίτια τους, με διαδικασία αυτοφώρου εξαιτίας της συμμετοχής τους στις κινητοποιήσεις της προηγούμενης ημέρας. Προφανώς τη σύλληψή τους υπέδειξε η εργοδοσία. Έπειτα, στις 29 Νοέμβρη, η αστυνομία προστατεύοντας τα συμφέροντα των αφεντικών του Market In, με κάθε ξεδιαντροπιά που χαρακτηρίζει το κράτος και τους συριζαίους διαχειριστές του, επιτέθηκε και πάλι στην απεργιακή συγκέντρωση συλλαμβάνοντας 12 αγωνιστές αυτή τη φορά.

Το αφεντικό του καταστήματος των Ιωαννίνων, Ράμος, βλέποντας ότι η κρατική κάλυψη δεν του αρκεί για να υποτάξει τους υπαλλήλους του, κινητοποίησε τις σχέσεις του με τα κυκλώματα των μπράβων και των οργανωμένων φασιστών, που άλλωστε στη χώρα μας αποτελούν ένα και το αυτό. Κατά τη διάρκεια της πανεργατικής απεργίας της 14ης Δεκέμβρη, μια δράκα 15 μπράβων (εκ των οποίων αρκετοί είναι μέλη της Χρυσής Αυγής), πληρωμένοι από τον Ράμο, επιτέθηκαν στην απεργιακή συγκέντρωση έξω από το κατάστημα με σκοπό να τη διαλύσουν. Λογάριασαν όμως με βάση το δικό τους σθένος και τη δική τους αξιοπρέπεια. Πίστεψαν ότι με τα νταηλίκια θα κάμψουν το αγωνιστικό φρόνημα των απεργών. Το αποτέλεσμα ήταν να απωθηθούν με ανοιγμένα κεφάλια και να χυδαιολογούν από απόσταση, όπως ξέρουν να κάνουν οι φασίστες, όταν αντιμετωπίζουν ένα σώμα αγωνιζόμενων ανθρώπων. Μπροστά στην εξέλιξη αυτή, η εργοδοσία του Market In και τα έμμισθα σκυλιά της, αποφάσισαν να επεκτείνουν το οπλοστάσιό τους. Τα ξημερώματα της επόμενης μέρας, έγινε εμπρηστική επίθεση με μολότοφ στα γραφεία της Ελευθεριακής Συνδικαλιστικής Ένωσης (ΕΣΕ) Ιωαννίνων, η οποία από την πρώτη στιγμή βρέθηκε στην

προμετωπίδα της αλληλεγγύης στο πλευρό των εργαζομένων, στηρίζοντας τον αγώνα τους και προωθώντας οξυμένα πολιτικά χαρακτηριστικά και μέσα πάλης. Η κίνηση αυτή έχει τον προφανή σκοπό να τρομοκρατήσει τόσο τους ίδιους τους εργαζόμενους και τους αλληλέγγυους, όσο και το πολιτικά οργανωμένο τμήμα της τάξης μας, δείχνοντας ότι τα αφεντικά, το κράτος και το παρακράτος τους μπορούν να χτυπάν τους ταξικούς αγώνες με αναβαθμισμένο τρόπο. Την ίδια μέρα, 15 Δεκέμβρη, πραγματοποιήθηκε ξανά απεργιακή κινητοποίηση έξω από το μαγαζί του Ράμου, όπου οι φασίστες/μπράβοι λούφαζαν κουκουλωμένοι πίσω από κατεβασμένα ρολά και πίσω από τα ταμεία του super-market. Τους δόθηκε να καταλάβουν ότι ένας περιφρουρημένος (υλικά και πολιτικά) αγώνας δεν μπορεί να ηττηθεί έτσι απλά από μια συμμορία παρακρατικών που πουλάνε ψευτομαγκιά.

Προφανώς και δεν είναι μόνο το αφεντικό του Market In στα Γιάννενα. Ο Ράμος απλά είναι ο χυδαίος εκφραστής της πολιτικής της κεντρικής διοίκησης του ομίλου αλλά και των αφεντικών στο σύνολό τους. Μόνος στόχος τους είναι το γρήγορο χρήμα και μπροστά σε αυτόν είναι διατεθειμένοι να πατήσουν επί πτωμάτων.

Η κοινότητα των στόχων των αφεντικών και των μεθόδων που χρησιμοποιούν αποδεικνύεται καθημερινά. Δε χρειάζεται να πάμε σε μακρινούς τόπους ή χρόνους. Αρκεί να θυμηθούμε ότι τα ίδια μέσα χρησιμοποίησε και η εργοδοσία της ΒΦΛ (Λιπάσματα) Καβάλας κατά τις απεργιακές κινητοποιήσεις τον Ιούνιο του 2016. Εταιρία security, που είχε προσληφθεί από το αφεντικό του εργοστασίου και στην οποία δούλευαν προβεβλημένα στελέχη της Χρυσής Αυγής και της Πατριωτικής Κίνησης, επιτίθονταν συστηματικά στην απεργιακή περιφρούρηση που απέκλειε τα λεωφορεία που μετέφεραν απεργοσπάστες. Και όλα αυτά υπό την προστασία των επίσημων δυνάμεων καταστολής του ελληνικού κράτους. Το σύμπλεγμα αφεντικών, κράτους, φασιστών λειτουργούν ως οργανωμένη μαφία για να επιβάλουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου απέναντι στα συμφέροντα του προλεταριάτου από τη γέννηση του καπιταλισμού. Και αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει είτε με δεξιά είτε με αριστερή διαχείριση του ελληνικού κράτους άσχετα με τις όποιες ονειρώξεις των συριζαίων απολογητών της κρατικής τρομοκρατίας.

Πρόσκαιρη νίκη των εργαζομένων

Ο μαχητικός αγώνας που αντιμετώπισε την αδιαλλαξία του αφεντικού, την κρατική και παρακρατική καταστολή και κυρίως τις σημερινές συνθήκες ταξικής ήττας και απογοήτευσης έφερε μια σημαντική νίκη. Τόσο για τους ίδιους τους αγωνιζόμενους εργαζόμενους στο κατάστημα των Ιωαννίνων όσο και για τους νεοπρολετάρους συνολικά. Στις 19 Δεκέμβρη πάρθηκε δικαστική απόφαση, σύμφωνα με την οποία 11 από τους συνολικά 13 εργαζόμενους -στους οποίους το αφεντικό του ντόπιου Market In χρωστάει από 7000 ευρώ στον καθένα- θα επανέλθουν προσωρινά για εργασία στο κατάστημα. Η απόφαση θα επανεξεταστεί μέσα στο νέο έτος. Η δικαστική απόφαση προφανώς και επισπεύστηκε από τις πολιτικές εξελίξεις που παράχθηκαν από τον ταξικό αγώνα των εργαζομένων. Αποδεικνύεται περίτρανα ότι οι ταξικοί αγώνες μπορούν να νικούν. Ότι όχι απλά δεν είναι άσκοπο και μάταιο να αγωνίζεσαι απέναντι στην κυριαρχία του κεφαλαίου, του κράτους του και των τραμπούκων του, αλλά αντιθέτως είναι ο μοναδικός τρόπος να κερδίσεις τη ζωή σου και την αξιοπρέπειά σου.

Κίνημα Αλληλεγγύης και απαιτήσεις των ταξικών αγώνων του σήμερα

Γύρω από τον αγώνα των εργαζομένων στο Market In Ιωαννίνων αναπτύχθηκε ένα σύνολο κινήσεων αλληλεγγύης, τόσο σε τοπικό όσο και σε πανελλαδικό επίπεδο. Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να αναφερθούμε στο γεγονός ότι ευρύτερες δυνάμεις του ανταγωνιστικού/ αντικαπιταλιστικού κινήματος που οργανώνονται και δρουν στα Γιάννενα βρέθηκαν στο πλευρό των απεργών. Δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και της αντιεξουσίας, αλλά και το Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων που πρόσκειται στο ΠΑΜΕ βρέθηκαν από κοινού στις κινητοποιήσεις, με τις όποιες αποκλίσεις και κόντρες φυσικά. Ταυτόχρονα, πραγματοποιήθηκε πλήθος παρεμβάσεων σε καταστήματα της αλυσίδας Market In σε όλη την Ελλάδα με μοιράσματα κειμένων, συγκεντρώσεις, επιθέσεις στις τζαμαρίες των super-market κυρίως από δυνάμεις της αντιεξουσίας. Με αυτήν την αναφορά δεν έχουμε σκοπό να κάνουμε επίκληση σε κάποια θολή "ενότητα του κινήματος" ή επί μέρους δυνάμεών του. Αντιθέτως θέλουμε να καταδείξουμε δύο πράγματα.

Αφενός ένας ταξικός αγώνας που κοινωνικοποιήθηκε σε τοπικό επίπεδο σε σημαντικό βαθμό, ακόμα και με τις σημερινές συνθήκες πολυδιάσπασης και πλήρους απουσίας διαύλων επικοινωνίας μεταξύ των διακριτών πολιτικών δυνάμεων που συνθέτουν το αντικαπιταλιστικό κίνημα, κατάφερε να δημιουργήσει ένα πεδίο προλεταριακών νικών. Αφετέρου η εμπρηστική επίθεση στα γραφεία της ΕΣΕ στα Γιάννενα από παρακρατικούς/ φασίστες, ως η κίνηση εκείνη που στοχοποίησε ευθέως τις κινήσεις αλληλεγγύης, πυροδότησε την κινητοποίηση και παρέμβαση πάνω στο ζήτημα, μεγάλης μερίδας των πολιτικών δυνάμεων που αναφέρονται στην αναρχία/αντιεξουσία με τα μέσα και τη δυναμική που έχουν κατακτηθεί.

Η κινητοποιήσεις αυτές των αναρχικών/ αντιεξουσιαστικών συλλογικοτήτων κινήθηκαν στα πλαίσια της πολιτικής περιφρούρησης των δομών μας και δη από φασίστες/παρακρατικούς ενάντια στους οποίους έχουν δοθεί σημαντικότεροι αγώνες με αποτέλεσμα να τρώνε ξύλο όπου σταθούν και όπου βρεθούν. Και οι δύο παραπάνω διαπιστώσεις οδηγούν στο ίδιο σύνθημα, μονότονο και τετριμμένο συμπέρασμα. Ενώ ταξικοί αγώνες ξεσπούν και δείχνουν ότι έχουν δυνατότητες νικών, απαιτείται ο σαφής προσανατολισμός του όλο και μεγαλύτερου τμήματος της ελληνικής αντιεξουσίας που αναφέρεται στην ταξική πάλη και κατά τα άλλα επιδεικνύει υψηλού βαθμού πολιτικά και οργανωτικά αντανακλαστικά σε ζητήματα πολιτικής αλληλεγγύης και αντιφασισμού, όσο και οι αναγκαίες δομές οργάνωσης των νεοπρολεταρίων που θα μπορούν να απαντήσουν με αξιώσεις στον οδοστρωτήρα του νέου καπιταλιστικού παραδείγματος στο οποίο εισερχόμαστε.

Υπάρχει αναγκαιότητα για συντονισμό των κινήσεων αλληλεγγύης, για οργανωμένη και στοχευμένη χρήση των μέσων πάλης που επιλέγουν οι αλληλέγγυοι, για ύπαρξη διαλεκτικής σχέσης με τον ίδιο τον αγώνα που δίνεται από τους απεργούς. Αυτές οι απαιτήσεις δεν μπορούν να επαφίενται ούτε στην καλή θέληση των αγωνιστών ούτε σε κάποιον αυτόματο πιλότο κοινότητας ιδεολογικών και πολιτικών θέσεων. Απαιτούνται συγκεκριμένες δομές προλεταριακής οργάνωσης και αγώνα. Το ζήτημα των καιρών μας είναι να τις στήσουμε.

